

DE OS OP DE KLOKKETOREN
THE OX ON THE BELL-TOWER

*Un corbeau devant moy croasse
Une ombre offusque mes regards;
Deux belettes et deux renards
Traversent l'endroit où je passe;
Les pieds faillent à mon cheval,
Mon laquay tombe de haut mal;
J'entends craqueter le tonnerre;
Un esprit se présente à moi;
l'oy Charon qui m'appelle à soy,
Je voy le centre de la terre.*

*Ce ruisseau remonte en sa source;
Un bœuf gravit sur le clocher;
Le sang coule de ce rocher;
Un aspic s'accouple d'une ourse;
Sur le haut d'une vieille tour
Un serpent deschire un vautour;
Le feu brusle dedans la glace;
Le Soleil est devenu noir:
Je voiy la Lune qui va cheoir;
Cet arbre est sorti de sa place.*

THÉOPHILE DE VIAU

JANUS

De zee is droog. Het vasteland is nat.
Alleen de dode dingen hoor je zingen.
De levende hebben hun tijd gehad
En zwijgen stom. Groeten uit Scheveningen.

Op dit strand worden alle vrouwen mooi.
Hun ogen glanzen en rondom hun monden
Verdwijnt hier elke levervlek en plooi.
Haast om te zoenen zijn hier alle honden.

De jongens daarentegen hebben in
Hun neuzen onophoudelijk bezoek
Van kevers, in hun oogkas huist een spin.
Hun voorhoofd is vergaan, hun wang is zoek.

ACHTERUITKIJKSPIEGEL

Hij leest, zonder te lezen, een verhaal
Dat als een scheermes door zijn hersens gaat,
Dat in zijn nek slaat als een bliksemstraal
En dan blijft steken in zijn ruggegraat.

Het is een koud verhaal, vol hete haat.
Het gaat tekeer en vult hem vertebraal.
Zijn mergpijp gilt ervan als vlees dat braadt.
Het is geschreven in zijn moedertaal.

Hij leest het. En zijn achterkant voelt kaal
En open aan, een ruggelings gelaat,
Een reflecterend vlies, waarin brutaal
Zijn eigen spiegelbeeld hem gadeslaat.

TERRIBILITÀ

De jongen is een grijze filosoof.
De knieën zijn de zetel van de wijsheid.
De Noordpool herbergt menige korenschoof.
In de Sahara heerst de grote ijstijd.

Een padvinder beheert het labrynt.
De sfinx kijkt vol begrip de wereld in.
De hemelgod is een driejarig kind.
De wereldondergang is het begin.

De olifant danst op het slappe koord.
De stier is meer dan zeven maanden drachtig.
De veldmuis heeft een tijgerkat vermoord.
De seksualiteit is mooi en prachtig.

JANUS

The sea is dry. The mainland's soaking wet.
And only lifeless things can be heard singing.
The sun allotted to the living's set
And they are dumb. Greetings from Scheveningen.

When on this beach all female beauty glows.
Women's eyes sparkle, liver spots are missing
Around their mouths no single wrinkle shows.
And all the dogs are almost made for kissing.

The young men on the other hand find roam-
ing beetles blocking up their nasal tracts.
The socket of each eye's a spider's home.
Their foreheads have decayed, their cheeks are wax.

REARVIEW MIRROR

He reads, but does not take it in, a tale
That like a razor slices through his brain;
His neck is struck by lightning's jointed flail -
His spinal cord then feels an endless pain.

It is an icy tale of hate that seeks
The vortex of each spinal ladder-rung.
Like searing meat his marrow bone now shrieks.
The tale is written in his native tongue.

He reads it, his reverse side feeling bare
And quite exposed, a backward countenance,
A thin reflecting film, where the bold stare
Of his own mirror image is a lance.

TERRIBILITÀ

The young man is an old grey-headed sage.
The knees are now the seat of sagacity.
In the Sahara there's a new Ice Age.
The North Pole's barns harbour full capacity.

A boy scout manager now runs the maze.
The god of heaven is a child of three.
The sphinx observes the world with knowing gaze.
The world's demise is where its start will be.

The elephant's a tightrope acrobat.
The months the ox has been in calf are seven.
The fieldmouse has devoured a tiger cat.
And sexuality is simply heaven.

LIEFDE

Ze liggen op elkaar, schurft op eczeem.
Je hoort de schilfers knappen. Roos stuift op.
Hun schedels glimmen als een diadeem.
Ze liefkoost teder zijn gezwollen krop.

Zijn pink verdwijnt in een abces van bloed.
Ze kronkelt. Uit haar mond springt slijm. Een blaas
Ontploft. Zijn krop wordt blauwer. Hij vat moed.
Hij rolt haar op haar rug. Hij is de baas.

Dan gaan zijn sleetse lendenen tekeer.
Het is een machtig knarsen. Het gesop
Van kwijl in etter kent geen einde meer.
Zij kotst. Gods wonder in een notedop.

ZONDAGSKIND

Anderen knippen met hun vingers, zie:
Er valt vanzelf een wonder uit hun hand.
Ik zwoeg gestaag, verbrand mijn energie,
Maar wat ik opdelf is wat grint en zand.

Anderen eten graag, ik kauw met pijn.
Fazant! en ik verslik me in een luis.
De hele kosmos smaakt ze zoet, op mijn
Verhemelte proef ik slechts as en gruis.

Anderen hebben ritme, ik loop mank.
Ze ademen, mijn hals hangt in een strop.
Ze geuren, ik verspreid een helse stank.
Toch kan ik mijn geluk bijna niet op.

HELENA'S STOPWATCH

Hun duif heeft een gewichtheffer vermoord.
Er woedt een zandverstuiving op hun zee.
Hun olifant wordt in een pan gesmoord.
Met edelstenen voedert men hun vee.

Hun panter eet studentenhaver en
Hun vice-admiraal is een makreel.
Je hoort het uit hun theetuit daveren.
Hun krot is ingericht met Chippendale.

Hun heiland heet Judas Iskariot.
Hun spieren en hun daden zijn van dons.
Van brons zijn hun pupillen. Hun schavot
Moordt verder. Het vertoont niets ongezonds.

LOVE

They lie atop each other, scab on rash.
Flakes are heard crackling. Dandruff makes them gag.
Their skulls both glitter with tiara-flash
She fondly strokes his swollen gizzard-bag.

His pinky's gone - a bloody abcess snares.
She squirms. Slime from her mouth forms a balloon
That bursts. His crop grows bluer. Now he dares.
He rolls her on her back. He calls the tune.

His worn-out limbs begin to wave and thrash.
Much grinding now ensues. A pus-filled smell
Of slobber seems to well up from a gash.
She pukes. God's miracle in a nutshell.

SUNDAY'S CHILD

Some people snap their fingers once, just see:
A miracle no less falls from their hand.
I slave away, consuming energy,
But all I scrabble up is shingle, sand.

Some people love to eat, I masticate.
Pheasant! Yet I still choke on every louse.
While all the cosmos sweetens them, I hate
The taste of ash and gravel in my mouth.

Some people just have rhythm, I am lame.
They breathe; for me the noose is at my neck.
They're fragrant; I just stink like well-hung game.
And yet my joy resembles a blank cheque.

HELEN'S STOPWATCH

A weightlifter's been murdered by their dove.
And sand erosion's rampant on their sea.
Their elephant is braising on the stove.
Their herds are given precious stones for tea.

Their panther eats a bowl of weetabix;
And their vice-admiral's a mackerel.
Their tea's a dainty Earl Grey-Keemun mix.
Their hovel's kitted out with Chippendale.

Judas Iskariot's their saviour dear.
Their muscles and their deeds are eiderdown.
Their pupils are of bronze. Their scaffold's clear-
ly doing well. No semblance of a frown.

MOMENTOPNAME

Als niet de ijskorst bloed mocht worden, als
Godvruchtig niet beestachtig heten mocht,
Hels hemels, helder schaduwrijk, trouw vals,
Als niet de lamme op het slagveld vocht

En de rebel op zachte kussens lag,
Als niet de dag de felle maan ophitste,
De zon de nacht met lome blik bezag,
De bliksem uit de kratermonden flitste

En lava uit de onweerswolken droop,
Als niet de stroop naar ziltigheid mocht smaken,
Bestond dan wel de mogelijkheid en hoop
Je ooit nog onbevangen aan te raken?

ATLAS

Want zuiverheid verwekt hypocrisie.
Gevoel baart modder. Openhartigheid
Is onrecht. Rechttuit ligt in Krommenie.
Het lam dat liefkoost is de wolf die bijt.

Deemoed is razernij. In Nergenshuizen
Ligt Allekanten. Hemels mededogen
Is minder dan een punt. Minder dan luizen
Zijn vredesduiven. Waarheid is gelogen.

De deugd verdraait, de geestdrift deformeert,
Het kloppen van het hart werkt als vervormer.
Genegenheid scheidt haat. De aai bezeert.
De Liefde ligt een uur gaans van De Wormer.

WANKLANK

Bitter is het-terwijl om middernacht
De zon schijnt en de sneeuw je voeten brandt,
De brave burgerman wordt opgebracht,
De losbol op een gouden troon belandt,

Bitter is het-terwijl de varkenspoot
Gevilde mensen aan het braadspit rijgt,
De gouden troon vermalen wordt tot schroot,
De beursnotering van het wrakhout stijgt,

Bitter is het-terwijl de ganzeveer
Van lood lichtvoetig door het luchtruim zweeft
En alles is zoals het is-wanneer
De jongen aan de heer een ijsje geeft.

RANDOM PICTURE

And could the ice-crust not be turned to blood,
Devout be given bestial for a name,
Hell heaven, shining shady, worthy dud,
Or could in battle no man fight who's lame

No rebel upon silky cushions laze,
Could not the day incite the moon's bright lantern,
The sun look on the night with languid gaze,
The lightning flash up from the craters' cavern

And lava drip down from the storm-clouds' cyst,
Could syrup not acquire a salty flavour,
Would then the chance or slender hope exist
Of ever touching you with candid favour?

ATLAS

For purity begets hypocrisy.
Feeling gives birth to sludge. And frankness breeds
Injustice. Straight ahead's in Twist-on-Sea.
The lamb that cuddles is the wolf that feeds.

Meekness is frenzied rage. In Nowheremansions
Lies Alldirections. Heaven's great compassion
Is smaller than a dot. Peace-doves' dimensions
Less than those of lice. Truth is merely fashion.

Virtue contorts, zeal's a deforming urge,
The heart's beat operates as a transformer.
Affection creates hate. Caressing hurts.
And Love is just an hour's walk from De Wormer.

DISSONANCE

A bitter taste - while in the dead of night
The sun shines and your feet are burnt by snow,
The honest burgher gets into a fight,
The rake lands on a throne with golden glow,

A bitter taste - while leg of pork now bastes
Flayed human bodies on the roasting spit,
The golden throne is pulverized to waste,
The price of flotsam on the bourse a hit,

A bitter taste - while through the atmosphere
The goosefeather of lead floats like a dream
And everything is as it is - when here
The boy hands to the man his own ice cream.

VERKEERDE WERELD

Om haar beloning voor het vele leed
Dat ze berokkende te halen heeft
De heilige drieenheid zich verkleed
Als drie piloten waar nog bloed aan kleeft.

Hun vliegtuig heeft Bestemming Hel gekozen.
"De duivel wacht met whisky en sigaren."
De reis duurt lang voor de drie luchtmatrozen.
Hun bloedrode propeller snort al jaren.

Vlak bij Saturnus zien ze op een ring,
Haar haren kammend, een verlopen del.
Ze geven blijk van hun bewondering,
Maar vinden nergens rust. Er is geen hel.

ECHOPUT

Wij lazten op een stenen bank van hout
Een boek dat dicht was, langs de hemel dreven
Dolfijnen, het was dertig graden koud.
Al honderd jaren waren wij daar even.

Wij zaten staandevoets. Voor onze rug
Verrees het groene landschap van beton.
De bloemen groeiden in de grond terug.
Er schoten zwarte stralen uit de zon.

We zagen woorden die niet zichtbaar waren.
We luisterden naar ongehoorde bliken.
We lieten onze blindheid klanken baren.
We koesterden de liefde om van te schrikken.

TWEE KONINGSKINDEREN

Als alle mensen op hun handen liepen
En ankers bleven drijven op de Rijn,
Als oesters ongehoorde dingen riepen
En naalden ons doorstaken zonder pijn,

Als kangoeroes in hemelbedden sliepen
En mummies konden zingen in hun schrijn,
Als piramiden soepel zouden zwiepen
En modderbaden geurden naar jasmijn,

Als reuzen gingen zwemmen in 't ondiepe
En er geen einde kwam aan dit refrein,
Dan hoorde ik een raamkozijn zacht piepen
En kuste jij me, dwars door het gordijn.

THE WORLD UPSIDE-DOWN

In order to collect the doubtful prize
For all the pain she caused that's gone before,
The holy trinity adopts the guise
Of three air pilots, sticky still with gore.

And Destination Hell's their aircraft's mission
"The devil waits with fat cigars and bourbon."
The airmen's journey seems an endless prison.
For years the blood-red airscrew whirring's droned on.

Not far from Saturn, a ring her station,
Combing her hair, they see a raffish belle.
They clearly display their admiration
But nowhere can they rest. There is no hell.

ECHO-WELL

We read upon a wooden bench of stone
A book unopened, dolphins rose and dived there
In the sky, minus thirty chilled the bone.
A hundred years had passed since we'd arrived there.

We sat down standing up. Before our backs
Green landscapes of cement was all we saw.
The flowers began to follow downwards tracks.
The sun emitted rays as black as gore.

And we glimpsed words that lay beyond all seeing.
We lent an ear to glances beyond hearing.
We let our blindness bring sounds into being.
We nurtured such a love as led to fearing.

TWO ROYAL CHILDREN

If everybody used their hands for walking
And anchors kept on floating on the Rhine,
If oysters crooned unheard of things when talking
And needles pierced our bodies without pain,

If kangaroos used four-poster beds for sleeping
And mummies in their coffins could lament,
If pyramids could sway like scythes when reaping
And mud-baths have a fragrant jasmine scent,

If giants swam in pools of shallow water
And this refrain was endless clause on clause,
Then I would hear a window's creaking falter
And you would kiss me through the curtain gauze.

VOILE

De kerk is in een loopgraaf weggezakt
En een kanon zweeft aan een vliegertouw.
Verzin nu niets. Beschrijf alleen exact
Wat je kunt zien en schud niets uit je mouw.

Vertrouw geen vage beelden. Fantasie
Is goed voor vrouwen. 'Voor een man taboe.'
Uit de kanonloop valt een relikwie.
Een witte sluier dekt de loopgraaf toe.

De spits zakt dieper. Kleiner wordt de loop.
De rest is sneeuw. Het witte licht doet pijn.
Twee vlekken nog. De vlekken liefde en hoop
Die er ook weldra niet meer zullen zijn.

ANTIPODE

Bewaar me voor de helderheid der dingen,
Het schone hemd, de reidans en de zon.
Geef mij het spiegelbeeld, herinneringen,
De vale schutskleur van het kameleon.

Ik ben er niet. Geen bloedbaan ruist in mij.
Ik leef in schaduwen, ben nameloos.
Laat me verdorren in het wintertijd,
Ver van de zomers met hun hels gehoos.

Ik kan de lichte stormen niet verdragen.
Kijk niet naar me. Behoed me voor die pijn.
O camera. O beeld van welbehagen.
Laat me van dit de antipode zijn.

ETENDE TUNNELS

Er springen doden van de foto's. Mythen
Zijn transparant als glas. Er vallen kogels
Uit graven: zie hoe ze de lucht in schieten.
Alleen het woord reptielen rijmt op vogels.

Er stormen lege jassen door de straat.
Je ziet hoe tunnels gulzig licht opslokken
Terwijl het nergens-door geen kier-uitgaat.
Mobiele wijzerplaten vormen klokken.

Wel een kwartier duurt de belichtingstijd.
Wat vaag is balt zich samen tot abces.
Je bent je harteklop volledig kwijt
En kijkt ernaar in een sterkwaterfles.

VEIL

The church has sunk into a trench-like moat.
A kite-string cannon's hanging like a bat.
Don't make things up. Describe precisely what
You see, don't pull a rabbit from a hat.

Trust no shapeless image. The apparel
Of fantasy is female - never male.
A relic drops from the cannon's barrel.
The trench is covered by a pure white veil.

The spire sinks deeper. The barrel contracts.
The rest is snow. The white light burns and rots.
Love and hope remain the only real facts -
And soon they'll be no more than tiny spots.

ANTIPODES

Preserve me from the clarity of objects,
The dazzling shirt, the round dance and the sun.
Give me the mirror image, relived subjects,
The camouflage of a chameleon.

I'm absent. There's no bloodstream-pulsing chime.
I live in shadows, am without a name.
Just let me wither in the wintertime,
Far from the summer downpour's hellish rain.

I cannot stand the storms that give short measure.
Do not observe me. Save me from distress.
O camera. O picture of pure pleasure.
O let me be the opposite of this.

CONSUMING TUNNELS

The dead leap upwards from the photos. Myths lie
Diaphanous as glass. Bullets are falling
Out of graves: see how they shoot into the sky.
Reptile is all that rhymes with speckled starling.

And empty coats storm through the streets in packs.
You see how tunnels gobble all light-traces
While no-way-through displays no chinks or cracks
And mobile dials resemble now clock faces

Exposure time's a solid quarter hour.
That which is vague compacts to an abcess.
You've lost your heartbeat absolutely now
And search for it in alcohol excess.

TABULATA SCALATA

De gaafheid ligt in het gebrokene.
Wie rechtop gaat is minder dan een slaaf.
Het zwijgen zit in het gesprokene.
Wie bukt is rechter dan een ijzerstaaf.

De beste hengel werpt men in de lucht.
In palmen spiegelt zich het watervlak.
De zee is het domein van vogelvlucht
En uit de vruchtentrossen groeit de tak.

Het hoofd draagt schoenen en de voet een pruik.
De mond die waarheid meedeelt heeft het mis.
De rug heeft ogen, rugpijn heeft de buik
En alles is er-in wat er niet is.

FAMILIEBEZOEK

Er groeien zwammen uit de hanebalken.
De kreeft loopt vooruit. Hoofdpijn heeft de maag.
De vis probeert een hengel te verschalken.
Er hijgt een foetus in de sarcofaag.

Een kroonluchter stijgt op uit het moeras.
Sirenes neurien. En harpen gillen.
De vrouw is zwanger van een urn met as.
Het zwijn probeert een boerenknecht te villen.

De kachel loeit van pijn. Het standbeeld lacht.
Het onderscheid tussen wat is en schijnt
Is rondom opgeheven. Hedennacht
Verscheen de eenhoorn aan mijn voeteneind.

VERGETELHEID

Verschroeide aarde-de geschiedenis.
Bedenk dat alle waardevolle daden
In tuinen groeien waar te wieden is
En dat er nooit gesnoeid wordt in de kwade.

De takken kruipen diep weg in de grond.
Er is daarboven bijna niets gebleven.
Tussen de stronken sluipt de bonte hond.
Scharminkelig, verdomme, is het leven.

Maar in de aarde klinkt het grote grommen.
Het bier schuimt in de graven. De champagne
Maakt capriolen in de schedelkommen.
Er heerst een soort van huiselijk oranje.

TABULATA SCALATA

True wholeness lies in what are broken things.
The upright walker's less than any slave.
Pure silence reigns in what are spoken things.
The stooper's straighter than an iron stave.

Best angling casts are air-borne out of sight.
Reflection of the water's seen in palms
The sea is the domain of birds in flight
And from fruit-clusters branches grow like arms.

The head wears footwear and the foot a wig.
The mouth proclaiming truth's in error's snare.
The back has eyes, the belly back-ache's dig
And all exists - in that which is not there.

FAMILY VISIT

The attic-rafters now sprout fungal fingers.
The stomach's migraine-plagued. The lobster hops.
The fish attempts to catch both rod and sinkers.
And in a marble tomb a foetus sobs.

A chandelier emerges from a marsh.
Harps start to wail. The sirens' hum is distant.
The woman's pregnant with an urn of ash.
A pig attempts to flay a farm assistant.

The statue laughs. The stove lets out a roar.
Existence and appearance can be said
To seem identical. Last night I saw
The unicorn appear beside my bed.

OBLIVION

Scorched earth - what history has always told.
Just stop and think that all the worthy deeds
Spring up in tended gardens, trimmed and rolled,
And bad ones grow where no one pulls up weeds.

The branches crawl yet deeper in the bog.
The surface now shows little of subsistence.
Between the stumps there slinks a spotted dog.
And scraggy - dammit - you could call existence.

But in the earth you hear a fearsome growling.
The beer foams in the graves. And the champagne
Cuts capers in the skulls' inverted cawling.
The mood is one of Dutch domestic reign.

STERRENREGEN

De wereld is gekanteld. Op de wolken
Staan kolenmijnen. Telescopen steken
De hemel in. Je ziet er zeeën kolken.
Diep in de schachten weent een engel. Beken

Doorstuiven het heelal. Je hoort van verre
De weemakende zang van acolieten.
Een maanrif en een meteor versperren
De toegang tot de stad. Antennesprietten

Doorboren gillend het lazuur. Een spin
Vangt in haar web het hemelse gordijn.
Ik zelf verdwijn vertraagd en statig in
Het niets. Ik ben al als een punt zo klein.

BEGIN

De tijd is op. Wat onder was werd boven
En het glazuur sprong van de eeuwigheid.
De bodem trilt. We leven in een oven.
Nog even en we zijn het vuur ook kwijt.

Platvissen zwemmen nog door stilstaand water.
Ze drinken alles leeg en vallen om.
De wereld droogt en krimpt. Een laatste krater
Haalt adem en lanceert haar als een bom.

Een heel eind verder zal, in een heelal
Waar vlinders dansen en waar bijen gonzen,
De aarde die van ons was als een bal
Geruisloos op een verend grasveld plonzen.

METEORIC SHOWER

The world is upside-down. Coal mines unfurling
On top of clouds. And telescopes are pushing
Into the sky. You can see oceans whirling.
Deep in the mine shafts weeps an angel. Gushing

Streams pervade the cosmos. From the far distance
You can hear acolytes whose song is clawing.
Moon reef and meteor both prove a hindrance
To reaching town. Antenna-feelers, boring

Through azure, scream with a great commotion.
A spider nets the curtain of the sky.
I disappear in solemn slow-motion
Into thin air. The merest dot am I.

BEGINNING

Time's at at end. Things see-sawed at the surface.
The glazing of eternity showed cracks.
The earth has tremors. We live in an furnace.
One instant - and we've got fire off our backs.

Flatfish still glide their way through brackish water.
They drink till none is left and then succumb.
The world dries out and shrinks. And one last crater
Takes a great breath and fires her like a bomb.

Much further out there in a cosmic hall
Where butterflies cavort and bees hum snatches,
The earth that once was ours will like a ball
Plunge noiselessly into a spring-grass mattress.